

Dél-Nyugat

FEBRUÁR

Közéleti hírlap IV.évf. 1992.

február 28.

(A T. Ház tagjai válaszolnak)

Tarnóczy Attila a szövetkezeti átmeneti törvényről

(Amiről az érintetteknek feltétlenül tudniuk kell)

• **Dél-Nyugat: Képviselő Úr, mi a jelentősége a szövetkezeti átmeneti törvénynek?**

Tarnóczy Attila: A szövetkezetekről szóló, az átmeneti szabályokat tartalmazó 1992. évi II. törvény az idei évben olyan feladatokat ró a szövetkezetekre, amelyek megoldása eredményeképp jövő évtől joggal mondhatjuk majd el, hogy szövetkezeteink valódi magántulajdonosoknak az önkéntesség alapján álló gazdasági szervezeteivé váltak.

• **D-Ny: Kiket érint az átalakulás?**

T.A.: A változások a jelenlegi és részben a volt tagokat is közvetlenül, anyagilag is érintik, tehát mindannyiunknak érdeke az események figyelemmel kísérése és az aktív részvétel.

• **D-Ny: Rövid határidők vannak a törvényben. Melyikről mit kell tudnia az érintetteknek?**

Nagyon vázlatosan a következő lépések követik majd egymást.

1992. április 30-ig nevesíteni kell:

az ipari és mezőgazdasági szövetkezetek teljes vagyonát (a termőföld kivételével),

az általános fogyasztási szövetkezetek vagyonának 70%-át. Vagyonnevesítésre jogosultak:

a jelenlegi tagok,
azok, akik legalább öt évig tagok voltak, illetve örökösök,
akik megszűnt tagsági viszonyukat a törvény szerint helyreállíthatják, illetve örökösök.

Utóbbi két körbe tartozóknak 1992. március 20-ig kell vagyonnevesítési igényüket az illetékes szövetkezeti elnöknél jelezni. A

vagyonnevesítés során az érintettek a szövetkezet teljes vagyonának arányos részét megtestesítő üzletrészt (értékpapírt) kapnak. Ennek értékét a nevesítettnek a szövetkezeti vagyon létrehozásában kifejtett közreműködése alapján állapítja meg a közgyűlés. Minél nagyobb saját vagyont vitt a tag a szövetkezetbe annak idején, minél hosszabb a tagsági viszonya és minél eredményesebb volt tevékenysége, annál nagyobb részére jogosult a teljes vagyonnak.

• **D-Ny: És mi lesz a földdel?**

A szövetkezeti termőföldek telekkönyvileg is azok tulajdonába kerülnek bejegyzésre, akik a szövetkezet által használt földjüket jelenleg is birtokolják. Ugyancsak a vagyonnevesítés szabályai szerint szétosztásra kerül a kárpótlás befejezése után a szövetkezetenél maradó, jelenleg szövetkezeti tulajdonú termőföld és a szövetkezet használatában lévő állami tulajdonú föld is, amennyiben arra az illetékes önkormányzat nem tart igényt. Mindezek eredményeként a szövetkezet teljes vagyona, beleértve a földeket is, valódi tulajdonost kap.

• **D-Ny: Mit tehet a tulajdonos ezek után a tulajdonával?**

Mind az üzletrész, mind a földtulajdon akkor válik fizikailag megfoghatóvá, hogyha gazdája kiválik a szövetkezetből (1992-ben erre mód lesz), mert ilyenkor a távozó az üzletrésznek megfelelő értékben kap a szövetkezet vagyonából, illetve megkapja a nevén szereplő aranykorona értékű földet is.

Egyébként a föld részbeni vagy teljes kikérése sem most, sem a jövő-

1992. március 15.

1989. után 1990-ben és 1991-ben is a város lakosságának jelentős része ünnepelte emlékező sétával (is) március 15-ét. Ez évben is – a városi ünnepek részeként – hasonló programra kerül sor. E program szervezését most is vállalta az MDF helyi szervezete. Tisztelettel hívjuk hát – a Dél-Nyugat hasábjain keresztül is – a város minden polgárát az idei ünnepelésre.

1992. március 15-én 17,45-kor találkozunk ismét a Kazinczy utcában, hogy utána a már hagyományossá vált útvonalon emlékező sétát tegyünk a városban.

A most közölt dokumentumban megtalálható az 1992-es útvonal is, hiszen az 1989-essel azonos. Milyen jó tudni, hogy a séta útvonalában található utcák mindegyikének neve viszont már nem „azonos”.

DOKUMENTUM DOKUMENTUM DOKUMENTUM

(1989-ben ezzel a felhívással hívtuk a város lakóit március 15-e megünneplésére.)

A Magyar Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezetének felhívása
Március 15-e megünneplésére

Az 1989. évi március 15-e különleges ünnep, a forradalom évfordulója végre méltó helyre került ünnepeink sorában.

A korábbi évek ünnepelési megjelenésükben, tartalmukban nélkülözték a bensőségeset, ezért most Nagykanizsa lakosságát új-, másfajta ünnepelésre hívjuk.

Azokon az emlékhelyeken kívánjuk koszorúinkat elhelyezni, melyek az egykori eseményekre, szereplőikre emlékeztetnek.

Azt az érzelmi kötődést szeretnénk éltetni, amely ugyan kevesebb teret, utcát, emléktáblát, emlékoszlopot, emlékszobrot tudott szentelni a korabeli eseményeknek, szereplőiknek, mint kívánatos, mégis jelen van a város emlékeztetőiben.

A város 1848-as szereplése történelmünk alakításában számunkra példa, az akkor történtek felidézése pedig mindannyiunknak öröm.(...)

Március 15-e bennünk, mai ünnepünkben éppen annak a nagyszerű emléke, hogy a magyarságban léteznek olyan erők, melyek saját sorsának megfordítására képesek teszik.

Ünnepelni hívunk tehát mindenkit, aki tervünkben március 15-e bensőséges megünneplésének lehetőségét látja.

Az ünnepelés programja:

1989. március 14-én 17,45-kor gyülekező a Kazinczy utcában (a Zeneiskola mellett)

18,00-kor a Hunyadi Általános Iskola falán Deák Ferenc emléktáblájának megkoszorúzása

18,45-kor a Deák téri emlékmű megkoszorúzása

19,20-kor a Zrínyi Általános Iskola falán található 1848-as emléktábla megkoszorúzása.

Végül a Vasember-ház udvarára emléktűz melletti énekletre hívjuk az ünneplőket. Az egyes színhelyek között vonulást tervezünk, melynek útvonala:

Vörös Hadsereg út, Rozgonyi utca, Szabadság tér, Lenin út, Deák tér, Lenin út, Ady Endre utca, Zrínyi utca, Vasember-ház parkoló.

ben önmagában nem szünteti meg a szövetségi tagsági viszonyt.

● **D-Ny: Hogyan jöhetnek létre új mezőgazdasági szervezetek?**

A vagyonnevezés után válik lehetővé, hogy a korábban kényszerrel „összetakolt” óriás szervezetek részei — egy-egy falu gazdái — önálló szervezetet hozzanak létre, ha erre van igényük, magukkal víve a nevükön szereplő föld- és vagyonmennyiséget.

Az átalakulási folyamat befejezéseként új alapszabályt kell elfogadni és ezzel együtt az ország összes szervezetében megszűnik a jelenlegi vezetőség megbízatása, mindenhol új elnökséget kell választani.

Az elmondottakból talán érzékelhető, hogy érdemes információkat szerezni a tömegtájékoztatóból, megjelenni a témával kapcsolatos előadásokon, és ami a legfontosabb, részt venni az ideai közgyűléseken és olyan döntéseket hozni, amelyek megfelelnek a tagság érdekeinek.

Az MDF kanizsai szervezete a témában képzett szakembereivel tájékoztatókat tart Kanizsán és környékén is Rudics Róbert képviselőtársammal magam is igyekszünk választói fórumainkon a teendőket ismertetni és a felmerülő kérdésekre választ adni.

● **D-Ny: Köszönjük a beszélgetést.**

Rudics Róbert a képviselők visszahívhatóságáról

● **Dél-Nyugat: Képviselő Úr! Napjainkban egyre gyakrabban vetődik fel — főleg a Kisgazdapárt egyes szervezetei részéről — a képviselők visszahívhatóságának kérdése. Mi erről az Ön véleménye?**

Rudics Róbert: Az állampárti időkben valóban létezett ez az intézmény — elsősorban abból a célból, hogy a párt kontroll ill. nyomás alatt tudja tartani a képviselőket — az új választójogi törvényből azonban még az előző parlament döntése alapján — okkal — törlésre került.

A kötött mandátum — amely indokolt lehet pl. egy kongresszusi küldöttnél — nem egyeztethető össze a többpárti parlamentáris demokrácia játékszabályaival. Ez egyaránt érvényes a települési és az országgyűlési képviselőkre.

Egy párt kongresszusi küldöttnek vagy pl. egy szervezetet küldöttgyűlésbeli képviselőjének lehet kötött a mandátuma. Azt az álláspontot kell képviselnie, amelyet az őt delegáló szervezet — az adott napirendet illetően — többségi szavazással elfogadott. Egy 4 évre választott települési vagy országgyűlési képviselőnek egyrészt nem áll módjában — több ezer rész kérdést illetően — minden egyes választójának megkérdezése, másrészt pedig a település

vagy az ország hosszútávú érdekeinek figyelembe vételével olyan betérjesztéseket ill. törvényeket is meg kell szavazniuk, amelyek a rövidtávú érdekek ellen hatnak és amelyeket a választók többsége kellő politikai, gazdasági ismeret, informáltság híján nyilvánvalóan nem támogatna.

A választók többségének akaratából nem születnének pl. adótörvények, ill. rendeletek, pedig ezek nélkül az ország működésképtelen volna. Ezért a települési és az országgyűlési képviselők mandátuma nem lehet kötött.

De gyakorlati okok is szólnak a visszahívás ellen. Az egyik párt megválasztott képviselője ellen a vesztes rivális párt már a választást követő napon megkezdhetné az aláírásgyűjtést, a törvényalkotói munkát lehetlenné tenné kampányok folynának az egész választási ciklus alatt és ez rövid időn belül az ország „weimarizálódásához”, a demokratikus intézményrendszer szétzilálásához vezetne. De még veszélyesebb precedenst teremtené, ha egyes pártok — esetünkben a Kisgazdapárt — saját képviselőik sakkban tartására indítanának aláírásgyűjtő kampányt, mely egyébként is egy tévedésen alapul.

Egy-egy képviselőt ugyanis nem egy párt tagsága, hanem az annál tíz-

szer-ötvenszer több választópolgár választott meg, a képviselőnek tehát elsősorban választókerülete és nem a pártja érdekeit kell szem előtt tartania.

Egy párt belügyeit pedig a párt fórumain, nem pedig a választópolgárok bevonásával kell elintézni.

A választójogi törvény úgy rendelkezik, hogy az egyéni választókerületben, megyei vagy országos listán megválasztott képviselők jogai és kötelezettségei azonosak. Az egyéni választókerületi képviselő visszahívásáról választókerületét, a megyei ill. országos listán bejutottaké pedig a megyét ill. az országot kellene megszavaztatni. Ez gyakorlatilag lehetetlenné teszi az utóbbiak visszahívását. Egyébként is erősen kétlem, hogy akik választani nem mennek el, azok a visszahívásról voksolni aktívabban lennének.

● **D-Ny: Ezek szerint nincs mód a képviselők „felelősségre vonására”?**

R.R.: Egy választási cikluson belül nincs intézményes módszer, de a nyilvánosság erejével hatni lehet a képviselők döntéseire.

A következő helyhatósági ill. parlamenti választásokon azonban a választók — szavazatukkal — ítéletet mondhatnak képviselőjük tevékenységéről, valamint a pártok működéséről.

● **D-Ny: Köszönjük a beszélgetést!**

Költségvetés — avagy a gyávák diadala a farsangon!

Nagykanizsa Megyei Jogú Város évi költségvetésével kapcsolatban a testületi tagoknak az első híradást a Polgármesteri Hivatal által készített december 6-i koncepció jelentette, melyet a Közgyűlés december 16-án tárgyalta. Ebből megtudhattuk, hogy a felmért igények meghaladják a 2,9 milliárd Ft-ot, míg a bevételek előzetes összesítése mindössze 2,3 milliárd Ft-ot tett ki, vagyis a kiadások 600 millió Ft-tal haladnák meg a várható bevételeket.

A feszültség feloldása érdekében tartott nem hivatalos január 27-i közgyűlésen 50 millió Ft tervezett hitelfelvétel mellett a bevételek és kiadások rendkívül alacsony szinten ugyan, de egyensúlyba kerültek.

A város évi költségvetésének megtárgyalására — a farsang idején — február 3-án került sor. Az MDF frakciója által is megvitatott javaslatot, melyben a költségvetés tervezett bevételeit és kiadásait óvatosan, mindössze 2,9 milliárd Ft-ban ajánlottam megállapítani, a Közgyűlés, ha nem is nagy többséggel, de elvetette, és az egyensúlyi állapotot — közel 66 millió Ft hitelfelvétel mellett — rendkívül

gyáváságról téve tanúbizonyságot 2,761 milliárd Ft-ban állapította meg. Ha ebből az összegből az elmúlt évvel való összehasonlíthatóság kedvéért kivesszük az IKKV jogutódjának tervezett bevételeit és kiadásait biztosítól 155,8 millió Ft-ot és így hasonlítjuk össze az 1991. évi 2,365 milliárd Ft-os bevétellel, akkor láthatjuk, hogy a növekedés mindössze 10,2%-os! Igazán érdekes ez a „növekedés” akkor lesz, ha összevetjük az elmúlt évi több mint 38,3%-os növekménnyel, ami az infláció figyelembevételével is néhány százalékosra esik le. Itt kell emlékeztetnem arra a tényre, hogy 1991. július 15-én az éves költségvetés módosításakor a polgármester úr és csapata még válságköltségvetésről beszélt, amit már akkor határozottan visszautasítottam.

Optimizmusra ad okot azonban az a tény, hogy azért az itt is „győztes” koalíció helyzete nem reménytelen, hiszen az SZDSZ egy-egy képviselője javaslatot megszavazta, illetve tartózkodott a szavazásnál. A FIDESZ viszont ifjú lendülettel, határozottan és egységesen elutasította azt.

Az általam javasolt 2,9 milliárd

Ft-os főösszeg is csak 16%-os nominális növekedést biztosítana, azaz, hogy egy optimista költségvetés megközelítse a tavalyi realitétét 3 milliárd Ft feletti bevételeket kellene biztosítani — amire a reális esélye nagyon rossz döntés ellenére továbbra is megmaradt.

Sajnos az elfogadott költségvetés így szinte magától teljesül, illetve túlteljesül. Nem túlteljesülhetnek viszont olyan közcélok, amelyek az általam javasolt további 140 millió Ft bevételi többlettel — elsősorban a lakás- és telekforgalmazás tudatos növelésével, kisebb mértékben az illetékbéreltel és gépjárműadó alultervezettségének korrigálásával — biztosíthatók lennének. Végre elindulhatna 50 millió Ft-tal a városi könyvtár 10 éve húzódozó építése, kb. 25 millió Ft-ból elkészülhetne a Zrínyi utca meghosszabbítása az Eötvös térig, 25 millió Ft-ot kaphatna a városi kórház, jutna még néhány millió az oktatás fejlesztésére, és maradna több 10 millió Ft a jelenleg üres általános tartalékalapba is.

A költségvetés spontán túlteljesülésének legfőbb veszélye, hogy a többletbevételek szinte észrevétlenül használnának fel. Nagyon nagy

hiba több 10 millió Ft-os tételek részletezés nélküli feltüntetése is (pl. a Polgármesteri Hivatal ominózus 47,094 millió Ft béralapja, mely a főfoglalkozású dolgozóknak 25,37%-os bérfejlesztést biztosít), miközben a Közgyűlés cukorbácsi-ként osztogat házakok betömésére néhány százezer Ft-ot — valószínűleg rossz lelkiismeretének megnyugtatására.

A költségvetés — néhány tételének átdolgozásával, esetleg az előzőekben részletezettek elfogadásával — nagyon jó minősítést kaphatott volna a város tisztelt polgáraitól, de az SZDSZ + FIDESZ koalíció ezt az esélyt eltékozolta.

Nem vagyok jó, de ez a költségvetés nem el néhány hónapnál tovább, hanem módosítani kell, mivel ha így maradna, a várható eltérés nagyobb lenne a tervezett 10% körüli növekedésnél.

A költségvetés helyzete nem alakulhat úgy, mint Csokonai farsangoló dámaink sorsa — isteni csodára sem várhatunk — „megszépítése” a mi közös feladatunk.

Marton István

Önkormányzati képviselő Kiskanizsáról

Dél-Nyugat: Egyéni körzetből került a Közgyűlésbe, nyilván erősen kötődik a választóközethez. Milyen tennivalókat jelent ez Önnek?

Takács Zoltán: Az egyéni képviselők tevékenysége

Takács Zoltán

mennyiségileg és minőségileg is eltér a listán megválasztottaktól. A mennyiségi eltérést az jelenti, hogy számos egyéni gond jut el hozzám. Ezek mind nagy figyelmet igényelnek, mert a legtöbb egyéninek tűnő problémáról hamar kiderül, hogy szélesebb rétegeket érint. A valóban egyéni gondok elintézését nem igénylik a polgárok, itt az elintézés módját szoktuk megbeszélni.

A minőségi különbséget az jelenti, hogy a választóközethez érdekeit szem előtt tartva kell tevékenykednem. Ehhez először is ismerni kell az ottani megoldásra váró gondokat, a megoldás rangsorát fel kell állítani. Ehhez nélkülözhetetlen a lakossággal való rendszeres találkozás, illetve, hogy a polgárok a találkozásokra eljőjenek és fogalmazzák meg – közös gondolataikból fakadó – érdekeiket és annak képviselőjére hatalmazzanak

fel. Ez alapvetően bizalmi kategória. Ilyen szempontból szerencsésnek érzem magam, mert úgy tapasztalom, hogy a választáskor megvolt az alapvető bizalom, mely azóta nem csökkent, talán inkább nőtt. Persze ehhez folyamatos és kemény munka kell.

D-Ny: Fel tudná sorolni milyen ügyekkel „tisztelet” meg eddig?

T.Z. A tennivalók szinte maguktól jöttek, illetve jönnek. Miután választóközethez, Kiskanizsa a város elmaradott régióhoz tartozik a közművek szempontjából, ez az elmaradottság azonnali megoldás után kiált és kiáltott. Szerencsére a képviselőtársaim is ugyanígy érzékelik, így az elvi egyetértésen túl a tettek sem vártak sokáig magukra. Még 1990-ben egyetértettünk a településrész szennyvízcsatornázásában.

Az elvi döntés után nagyon komoly szervező munka folyt, amíg megalakult a szennyvíztársulat, most már „magától” megy előre a dolog. Tíz éves álmunk teljesül, amikor kb. 1 év múlva minden háztartás beköthető lesz a szennyvízelvezető rendszerbe. A csapadékvíz elvezetés tervezése is elindult, és pár év alatt – ahogy a lehetőségek engedik – úrrá leszünk a másik égető gondunkon.

Számos olyan kisebb-nagyobb ügyben kellett szót emelnem, aminek a megoldása valakinek, vagy valakinek a kötelessége lett volna az én közbelépésem nélkül is. Itt olyan helyzet megteremtésén fáradozom, hogy a köteleességszegés ne legyen kifizetődő tevékenység. Máskor sajnos pénzügyi akadályokba ütközik egy-egy jogos felvetés megoldása.

D-Ny: Mennyi ideje megy el a képviselői munkával?

T.Z.: Nagyon sok. Hetente

két-három délutánra biztosít elfoglaltságot e tevékenység. Ennek csak egy kis része zajlik a nyilvánosság előtt, a Közgyűlés. Az előkészítés, a műhelymunka a bizottságokban folyik. Két bizottságnak vagyok a tagja: az ügyrendinek és a városüzemeltetésinek. Az ügyrendi bizottságban a döntések jogi megalapozottságát vizsgáljuk. Miután minden jogszabály, ami a tevékenységünket meghatározza új, a fölvetődő gondok megoldására sem lehet még példa előttünk. Nagyon kell figyelni, hogy minél kevesebb hibát, baklövést kövessünk el. A városüzemeltetési bizottságban a napi élet gondoljaival foglalkozunk. Mondanom sem kell, hogy van munkánk elég.

D-Ny: Mondja, megéri ezt a leterhelést vállalni?

T.Z.: Igen! Nagyon nagy erőt és energiát képes kölcsönözni az a tudat, hogy a státuszomat szabad választáson, az emberek bizalmát élvezve nyertem el. Persze, ezt a bizalmat napról-napra meg kell szolgálni. Csak néha kedvetlenedek el, amikor régi reflexeket látok működni emberekben: követelőznek, (majdnem parancsolnak), vagy alázatosan kérnek. A múlt rendszer az emberi kapcsolatokra csak két mintát ismert: uralkodó és beosztott, (vagy szülő és gyerek). Ezek a minták mélyen belénk ivódottak, és nehezen fedeztük föl a természetes emberi kapcsolatot: az egyenrangú, az egymással szembenéző, egymást kölcsönösen tisztelő emberek viszonyát. Tapasztalhatóak azonban kedvező jelenségek e téren is, ami újból arról győz meg, hogy érdemes „fáradozni”.

D-Ny: Köszönjük a beszélgetést.

Kell egy lap..., amely nem hazudik!

A Dél-Nyugat 1991-es karácsonyi számát tartom kezemben, a Tisztelt Olvasó pedig már az 1992. februári számot olvassa.

Nagyon örülök, hogy ismét megjelenik a lap, igaz, tudomásom szerint egyelőre korlátozott, 5 ezres példányszámmal és csak havonta egyszer, de megjelenik, hála a Nagykanizsáért - Délnyugat Magyarországiért Alapítványnak. Nagyon vártam (másokkal együtt) már egy ilyen lap megjelenését itt Kanizsán, mert mostanság annyi szennyet, mocskot zúdítanak az olvasó fejére a különböző lapok (a TV-ről, a rádióról nem is beszélve), hogy ember legyen a talpán, aki a sok hazugságban kiismeri magát... Szükség van egy olyan lapra itt, ebben a térségben is, amely „az igazat, csakis a tiszta igazat” írja meg. Talán még nem késő!

Az MDF-nek ezzel is készülnie kell az 1994-es választásokra, az ellenzéki napilapok, folyóiratok úton-útfélen próbálják lejáratni a pártot, a Kormányt, mindent, ami magyar és nemzeti.

Az ellenzék teszi a dolgát, mondják, és ahol lehet, ahogyan lehet, mindent elkövet, hogy szembe állítsa a koalíciós pártokat egymással, rossz hírüket kelti, itthon és külföldön. Teheti, hisz kezében a rádió, a TV, a sajtó nagy része.

Nem szabad feladni a harcot, az MDF-nek és a két másik koalíciós pártnak össze kell fognia, mert az ellenzék kemény és könyörtelen, egykönnyen nem adja meg magát. A volt pártállam volt dédelgetettjei mindent elkövetnek, hogy hatalomban maradjanak, azért híresztelik magukról, hogy ők a „szakemberek”.

Mint egyszerű állampolgár nézem a TV-t, hallgatom a rádiót, olvasom az újságot, és naponta tapasztalom, hogy a riporterek, az újjáírók valósággal „szuggerálják” belém, hogy nekem most nagyon rossz, és legyenek a lehető legnagyobb mértékben elkeseredve...

Pedig most nemzeti összefogásra lenne szükség, az kell, hogy kormánypárt és ellenzék azon munkálkodjék, hogy ez a sokat szenvedett nép végre magára találjon és elfoglalja az őt megillető helyet az európai népek családjában. Ne bántsa a magyar a magyart!

Balogh László

Az egymásra utaltság szép kényszerében.

Csapiban a diákotthon egyik szegényes, de meghitt zugában beszélgetünk Kiefer Károly igazgatóval. Szavaink közé szüremlik a gyerekszívaj. Természetes közegünk ez, mint a halnak a víz.

Mikor kerültél az iskolához? – kérdezem.

– 1983-ban kerültem a csapi diákotthonhoz, mely akkor még négy osztállyal működött.

– Tudsz-e valamit az iskola létrehozásáról?

– Úgy tudom, hogy Kotnyek István volt az, aki először fölvetette egy olyan intézmény megalapítását, ahol a halmozottan hátrányos helyzetű, vagy veszélyeztetett sorsú gyerekek lehetőséget kaphatnának az általános iskola elvégzésére. Ebből az elképzelésből először 1973-ban egy négyosztályos, diákotthonnal működő tagiskola valósult meg a galamboki iskola keretében, aminek aztán Csapi, Nagyréce majd újra Csapi lett a gazdája. 1991. szeptemberétől indult meg, már itt Csapiban a 8 osztályos iskola és diákotthon, ahol óvodás csoportunk is van.

– Ki segített, támogatott benneketek a 8 osztályos iskola beindításában?

– A gyermekekénti központi

állami támogatás mellett a Zala Megyei Önkormányzat 150 ezer forintot adott, valamint a felszámolt zalacsányi iskola berendezését, felszerelését. A csapi önkormányzati testület is jelentősen (1,5 millió Ft) támogatta eddig és támogat ma is bennünket. Ez azt a szándékot jelzi az önkormányzat részéről, hogy folyamatosan fenn kívánja tartani intézményünket, mert azt – annak ellenére, hogy Csapiból kevesen járnak ide – a községhez tartozónak érzi. A kollégium felújítására most kapunk pályázat útján 6 millió forintot, a felújítási költség felét. A tornaterem ügyében február 21-én megyünk Budapestre, Tóthossy Istvánnéhoz, a Művelődési és Köznevelési Minisztérium Nemzetiségi, Etnikai és Kisebbségi Főosztályának vezetőjéhez Tóth László polgármester úrral. Az anyagi támogatás mellett a legfontosabb számunkra Andrásfalvy Bertalan miniszter úr elvi támogatása, mely alapot adott az iskola elindításához.

– Miért volt szükség erre az elvi támogatásra?

– A megváltozott Magyarországon minden meglévő kulturális intézményt veszélyeztet az önkormányzatok rövidlátó, még min-

dig maradékelvű "kulturapolitikája". Főleg akkor, ha az az intézmény nem egy önkormányzati testülethez tartozik, hanem megyei, vagy országos intézménynek tekinthető. Természetesen vannak olyan intézmények, ahol a feladatok megszüntetése kérdéssé létezésüket, de a mi esetünkben a feladat sajnos újratermelődik. Hozzánk ma 22 önkormányzat területéről jönnek a gyerekek Zalából és Somogyból. Mindannyian elesett családokból származnak, akiknek kevés az esélyük a szakmaszerzésre, sokszor még az általános iskola elvégzésére is.

Mi a miniszter úrtól azt kérdeztük, hogy a kormánynak, az országnak szüksége van-e ilyen jellegű intézményre, támogatja-e továbbfejlesztését.

A válasz azért is fontos, mert iskolánkat a cigányszervezetek, a cigányértelmiség egy része a magyarság asszimilációs erőszakeszközének tekinti. Holott ide a gyerekek nem etnikai, kisebbségi hovatartozásuk, hanem életük veszélyeztetettsége miatt kerülnek és nem erőszakkal, hanem önként jelentkezve.

Sajnos ebben az elesett rétegben a cigányság aránya a legnagyobb, de erről nem mi tehetünk.

– Vannak-e kapcsolataid cigányszervezetekkel?

– Már többször több szervezet vezetőjével találkoztam, de még csak az ismerkedés állapotában vagyunk. Tényleges segítséget csak néhány önkéntestől kapunk eddig. Sem anyagi – és itt elsősorban nem pénzre, hanem tankönyvre, szótárra, cigány nyelvű könyvekre gondolok – sem más felajánlással nem keresett soha egyetlen szervezet sem. Pedig mi készek lennénk a cigány nyelv, a cigány folklór, köztük cigány tánc és a cigányok népi mesterségeink oktatására, csak jelentkező kéne, aki tanít. Most találunk valakit, aki kosárfonásra tanítja majd a gyerekeket.

– Nagy célokot tűztetek magatok elé. (Kollégiumbővítés és felújítás, tornaterem, szakkörök.) Lesz-e rá elég pénz?

– Természetesen azt még nem tudni. De elő próbáljuk teremteni. Pályázatokat nyújtunk be és az önkormányzat is fog áldozni a fejlesztésre. Ezekon a forrásokon kívül szeretnénk egy alapítványt is létrehozni, ami talán hathatós anyagi segítséget jelentene. Kérlek, ha létrejön az alapítvány, tedd közzhírré a Dél-Nyugaton is.

Újabb kérdésem előtti megleptek

ROTARY FÚRÁSI KFT. NAGYKANIZSA

FŐ TEVÉKENYSÉGI KÖRÜNK:

olajkutak, gázkutak, termálvízkutak, vízkutak fúrása, kiképzése, javítása.

FONTOS JELLEMZŐINK:

- magasfokú szaktudás
- alapos hazai és külföldi tapasztalat (Irak, Ausztria, Líbia, Kuvait)
- modern technika és technológia
- megbízhatóság, jó referenciák
- rugalmasság és kedvező árak

Címünk:

H - 8800 Nagykanizsa
Erzsébet tér 22. Pf.: 351
Tel.: (93) - 13 - 140, 13 - 040
Telex: 33495
Telefax: (36) - (92) - 73 - 146

**Létezik egy ital, amely készítőinek
100 éves tapasztalatát, szakértelmét
hordozza magában.**

**Létezik egy ital, amelynek felejthetetlenül
kellemes zamata, látványa, európaisága
mindenki tetszését elnyeri, ezért az Ön
vendégváró asztalán is lennie kell!**

**Létezik egy ital, melynek íze pontosan
olyan, amilyennek Ön is elképzelte,
amilyennek lennie kell!**

Ez az ital a „Kanizsa Sör”

**„A sör, amilyennek lennie kell!”
Gyártja: 1892 óta
a Kanizsa Sörgyár Rt.**

Híradás a KDK programjairól

1992. január 18. HSMK 17,00 Vendég: Csurka István az MDF országos alelnöke

bennünket a még alváshoz nem elég fáradt gyerekek. Mesék, tréfás történetek, őszinte kérdések, megható kérések hangzottak el, majd lassan elcsendesedtek a folyosók és hálótermek. Elindultam a buszhoz. Azon gondolkodtam, míg őszitően, óvatosan „csúsztatam” lefelé a jéghátú dombon, mi is legyen e riport címe.

Már Nagykanizsára ért a busz, mikor eszembe jutott az a pár mondat, mit nemrég Tóth László polgármester úrtól hallottam.

„Az iskola és a falu egymára van utalva. Az iskolának kell az anyagi bázis egy részét és a munkaadó adó község, (Csupinak pedig kell a munkahely és az ott dolgozó minden értelmiségi.)”

A gyerekeknek pedig minden apró örömré, lehetőségre, minden ölelő, simogató kézre és minden az életben eligazító ismeretre, tapasztalatra szükségük van. Ők most ránk vannak utalva, de mi is lehetünk, leszünk ráutaltak. Így kell élnünk. Falu és iskola, ember és ember az egymáraulatalság szép kényszerében.

Kardos Ferenc

A Zalai Hírlap 1992. január 20-án, a Kanizsa 1992. január 24-én számolt be a Kanizsai Demokrata Kör eseményeiről.

Mindkét újság súlyának megfelelő helyet szentelt az eseménynek. Igyekeztek tárgyilagosan ismertetni Csurka előadását, erről tehát már nem kell megemlékeznünk.

Néhány szó az "összhatásról":

Csurka rendkívül higgadtan, realisan érvelt, az érzelem megnyilvánulásának azzal a formájával - az értő és egyúttal gondolkodó figyelemmel - találkozhattunk előadása alatt

a hallgatóság soraiban, mely ma igen ritka.

A mostani helyzetünk igen kritikus volta és a nehezen várt, de mégis érezhetően történő átalakulás, megújulás egyszerre jelent meg az előadásában. Ez is olyan arányban és felfogásban, amely a közönség előtt igen hitelessé tette az előadót és mondanóját.

Csurka István őszinte realpolitikusként mutatkozott meg Nagykanizsán, ellentétben a tömegtájékoztatóban megjelenő Csurka-képpel.

"TITKOS" önkormányzati ülés Nagykanizsán!

(Januári számunkban közöltük Katona Gyula "Titkos önkormányzati ülés Nagykanizsán!" című írását. Körülbelül ugyanebben az időben (január 23-án) megjelent a Zalai Hírlapban is a levél, azzal a sajátos "fogással", hogy az eredeti szöveget és az arra reagáló választ egyszerre közölte az újság. A választ ezúton mi is közzétesszük, azzal a szándékkal, hogy az érdekeltek további megjegyzéseinek is helyet adunk.) (a szerk.)

A polgármester reagálása

A levélben felvetett kérdésekkel kapcsolatosan természetesen megkerestük dr. Kereskai István polgármestert, aki a következőkben foglalta össze véleményét:

- Előljáróban szeretném leszögezni, hogy "titkos" ülésről egyáltalán nem volt szó. A városi televízió - mivel pénteken adásnapjuk van - technikai és személyi feltételek hiányában nem tudta a közgyűlést közvetíteni.

A Múzeum (Sneff) téren lévő 120 négyzetméteres terület eladásának kérdése: az valóban igaz, hogy az ügben érintett két képviselő sürgette a döntést. Azt azonban hangsúlyozni szeretném, egyikük sem szavazott e téma tárgyalásakor. A dolog lényege a következő: a településszállítási és fejlesztési osztályon hosszas töprengés előzte meg a döntés előkészítését. Két lehetőség vetődött fel: vagy háromezer forintos kikiáltási áron versenytárgyalás útján értékesítünk ezt a területet, vagy mivel jelentkezett az orvoscsoporthoz, nekik adjuk el magasabb árért. A kérdést a gazdasági bizottság is megtárgyalta, s az utóbbi megoldást tartották elfogadhatónak. Így ez a javaslat került a

közgyűlés elé.

A maratoni vitában egyik képviselőtársam vette fel: ha valaki nálunk jelentkezik vevőként, akkor azt kell megmondani, hogy eladjuk-e és mennyiért. Nem szükséges még 15 embert megkérdezni, hogy esetleg meg kívánják-e vásárolni a területet. A 120 négyzetméter 500 ezer forintért, plusz áfáért, valamint a lakásszövetkezetnek fizetendő kártérítésért értekesítettük. Ismereteim szerint ilyen drágán még nem adtak el területet a városban, hiszen a négyzetgölgöl-ár mintegy 15 ezer forint.

A másik felvetett kérdés: a Stílus Kft. ügy. A kft. annak idején az IKKV tervezőrezslegéből jött létre, melyben a vállalat 700 ezer forinttal vett részt. Ez az üzlet rész nem szakítható el annak másik felét birtokló társaságtól, mely a szemlemi tőkéjét adja a kft.-hez. Ha innét ez a társaság kivonulna, akkor ez az üzlet rész semmit sem érne. Értékesíteni sem névértéken, sem alatt nem lehetne. Az adásvétel eredményeként a kft. tagjai elérték, hogy az ő tulajdonukba került az üzlet rész. Az igaz, hogy az ügylet múlt évi lebonyolításához érdeke fűződött a Stílus Kft.-nek az adózás és a befektetés miatt. Az MDF jelenlévő képviselői közül egy nemmel szavazott, egy tartózkodott, a többiek elfogadták az előterjesztést.

Az a felvetés teljesen érthetetlen a számomra, hogy a korrekt megmérteetésnek esélyt sem adva valamire is lecsapunk. Ezt konkrétan bizonyítani kellene! Az MDF-es képviselő javaslatára most dolgozza ki a hivatal az önkormányzat tulajdonában lévő vagyontárgyak hasznosítási elveit, mely hamarosan a közgyűlés elé kerül. Abban pedig semmi kivetnivalót nem találok - ha nem fordul át tisztességtelen mértékbe -, hogy valaki a birtokában

lévő információkat a magánéletében, a pályafutásában kamatoztassa. A levélben leírt logika alapján a városnak főállású képviselőket kellene alkalmaznia, s máshonnan nem származhatna a jövedelmük. Konkrét példát is mondok: a vásárcsarnok ügye. Itt a KDNP-s Palotás úr viszi a zászlót. Magánvállalkozás keretében kerül megépítésre a csarnok, mert a képviselő úr a szükséges információk birtokában van. Arra pedig a testület működése óta nem volt példa, hogy többségünk tudatában bármilyen indítványt lesöpörtünk volna az asztalról. Ha az egyes szavazásokot vizsgáljuk, az is megállapítható, hogy nagyon sok esetben húszon felüli az igenek száma egy-egy indítvány elfogadásakor. Ez a szám pedig túlnő az SZDSZ-Fidesz frakció létszámán.

A magas fizetésekkel, prémiumokkal kapcsolatban: úgy gondolom, a ciklus végéig nem várhatok fizetésemelést. Nem vagyok anyagiás, de tudok olyan kis céget a városban, ahol a vezetők lényegesen többet keresnek, s a felelősségük jóval kisebb. Azt pedig végképp nem értem, hogy miről beszél, mikor azt írja, hogy elváratainknak osztogatunk pénzt. Az IKKV volt önkormányzati biztosa - ilyen megközelítésben nem elvárataink, mert az MDF támogatásával került a testületbe - mégis működése idején havi 40 ezer forintos bért kapott, s ez nálunk egyenlő az alpolgármester fizetésével.

Abban egyetértek Katona úrral, hogy a városban szmog van. Ennek megszüntetése azonban olyan korszerű úthálózat kiépítését tenné szükségessé, melyre belátható időn belül az önkormányzatnak elég kevés pénze lesz.

'92
február

Kérjük, választát, javaslatát küldje meg címünkre!
(Dél-Nyugat Szerkesztősége, 8800 Nagykanizsa,
Ady út 1. Pf.: 227. Tel.: 11-546)

DNY 5

1848-49-es névadók

Nagykanizsa utcáinak névadói közül azokról emlékezünk meg, akik 1848-49-es működésük miatt (is) utcát „kaptak” városunkban. Főként azokról lesz szó, akik jelentős szerepet vállaltak, de megemlíthetők azok is, akik szerepe kisebb volt, munkásságukért érdemelték ki a névadást, és egyben bizonyíthatóan cselekvő részesei voltak az eseményeknek.

Külön meg kell említeni, hogy Kiskánizsán 1848. nevezetes napjának tiszteletére egy kis terecskét március 15-éről nevezték el.

Arany János (1817-1882) a legnagyobb magyar epikus költő. 1848-ban önkéntes nemzetőri szolgálatot teljesített, 1840 tavaszán pedig belügyi fogalmazóként működött Debrecenben, majd Pesten. A másfél esztendő szabadságharc egész sor forradalmi hangú költemény megírására illette.

Bajza József (1804-1858) költő, kritikus, szerkesztő. 1844-ben közvetlenül bekapcsolódik a reformkor politikai harcaiba. 1847-ben ő szerkeszti az Ellenzéki körnek külföldön, a magyarországi cenzúra megkerülésével kiadott *Ellenőr c. politikai zsebkönyvét*, majd 1851-ig bűdosott.

Bathányi Lajos (1806-1849) az első magyar miniszterelnök. 1843-44-ben az ellenzék vezetői között tartják számon, 1847-ben az ellenzéki párt elnöke, 1849. október 6-án kivégezték.

Bem József (Miklósfán neveztek el róla utcát) (1794-1850) lengyel katonatiszt, magyar honvéd tábornok, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc legendás egyénisége. 1848. decemberétől az erdélyi hadsereg főparancsnoka. Világos után Törökországba emigrált.

Csányi László (1790-1849) kormánybiztos és közlekedésügyi miniszter 1848-49-ben Zala megye liberális ellenzékének egyik vezére.

Csengery Antal (1822-1880) reformpolitikus, közgazdász, publicista. A Pesti Hírlap szerkesztője 1845-49-ig a centralistákhoz tartozott 1849-ben Belügyminisztériumi tanácsos. 1869-80-ig Nagykanizsa országgyűlési képviselője.

Damjanich János (Kisfakoson neveztek el róla utcát) (1804-1849) honvéd tábornok, az egyik legsikeresebb és legnépszerűbb katonai vezetője volt a szabadságharcnak. Szerb határőrsaládból származott. 1849. október 6-án – a 13 aradi vértanú egyikeként – kivégezték.

Deák Ferenc (1803-1876) „a haza bölcse” 1848-ban az első felelős minisztériumban igazságügyminiszter. Az 1867. évi kiegyezés megalkotója, a magyar szabadságharc egyik vezére. A nagykanizsai gimnáziumban tanult 1813-tól 1817-ig.

Eötvös József (1813-1871) író és államférfi. 1848-ban az első felelős minisztériumban ő kapta a vallás- és nevelésügyi tárcát. A kiegyezés után újra vallás- és közoktatásügyi miniszter, az első magyar népoktatási törvény (1868) megalkotása is a nevéhez fűződik.

Gábor Áron (1810-1849) a szabadságharc székely ágyúöntője.

Garay János (1812-1853) költő. 1848 eseményeit verseivel támogatta. Rövid ideig nemzetőri szolgálatot teljesített. Kossuth hírlapjának segédszerkesztőjeként is működött.

Jókai Mór (1825-1904) a magyar romantikus próza legkiemelkedőbb képviselője. A Tizek társaságának tagja volt. Vezető szerepet vállalt az 1848. március 15-i eseményekben. Részt vett a 12. pont megfogalmazásában. Beállt nemzetőrnek is és Kossuthot elkísérte toborzó körútjára.

Királyi Pál (1821-1892) politikus és publicista. Szepetneken született, középiskoláit Nagykanizsán végezte. Részt vett a szabadságharcban. Világos után besorozták az osztrák hadseregbe. 1861-ben Pest város főjegyzője, 1865-84 között Deák-párti programmal országgyűlési képviselő.

Kossuth Lajos (1802-1894) Magyarország kormányzója 1849-ben. A szabadságharc vezéregyénisége.

Petőfi Sándor (1823-1849) költő, a forradalom és szabadságharc lángelkéje dalnoka. 1848. március 15-én a pesti események egyik vezetője.

Szemer Bertalan (1812-1869) politikus és író, az ellenzék egyik vezére, 1848-an belügyminiszter, 1849-ben miniszterelnök. A Honvédelmi Bizottmány tagja.

Széchenyi István (1791-1860) a „a legnagyobb magyar”. 1848-ban az első felelős minisztérium tagja.

Tánics Mihály (1799-1884) író és politikus, többször bebörtönözték. 1848. március 15-én szabadította ki a pesti nép. A siklósi kerület országgyűlési képviselője lett. A forradalom és szabadságharc után röpirataiban 1848-49. tanulságait elemezte és ellenállásra szólított az önkényuralom ellen.

Vörösmarty Mihály (1800-1855) költő, a Szózat szerzője. 1848-ban képviselő, Debrecenbe is követte a kormányt, Világos után bűdosott.

Tisztelt Olvasó!

Komoly vállalkozásokba fogtunk mi, kanizsai MDF-esek (erről a Dél-Nyugat olvasói persze már tudnak), ilyen a Kanizsai Demokrata Kör, a Nagykanizsai Dél-Nyugat Magyarországért Alapítvány és az általa kiadott Dél-Nyugat című újság (mindegyik esetben az alapítók között van az MDF helyi szervezete.)

Mivel a közgyűlésben ellenzékben és kisebbségben vagyunk, (*7.5* képviselőnk van a 29 fős testületben) sajátos a helyzetünk. A célunk az, hogy átalakuljanak a döntéseket előkészítő bizottságok, mert a város számára jó és elfogadható döntéseket csak így tudunk hozni. Főként kevesebb bizottságot akarunk és célszerűbb szervezést, olyan albizottságokat, melyek konkrét és koncepcionális kérdésekben is jól előkészített anyagokat produkálnak. Kívánjuk azt is, hogy a súlyunknak megfelelő szerephez jussunk a bizottságokban, és általában az önkormányzati testületben.

A közgyűlési elégtelen munkájának meg kell keresnünk a fő okait és azokon változtatni kell. Ugy véljük, hogy a polgármestert, az alpolgármestert és a szerencsétlenül működő bizottságok vezetőit e kérdésben igen nagy felelősség terheli. A közgyűlés és a bizottságok működésének kérdésében hajthatatlanok leszünk és mindig kifejtjük, hogy szerintünk mit kellene tenni. A változás persze csak akkor lehetséges, ha a város vezető SZDSZ-FIDESZ koalíció átérzi ennek jelentőségét és leül tárgyalni e kérdésekben. Nem adjuk fel, nem kívánunk a következő választásokon a kiérdemesült pártok közé kerülni. (Ha így folyik tovább a közgyűlési munka, akkor erre a város vezetését vállaló SZDSZ-FIDESZ koalíciónak nagy esélye van.)

Bennünket hosszabb távú felelősségérzet, hazaszeretet és lokálpatriotizmus fűt.

Czupi Gyula

Potya

Jó napot kívánok! Jegyem? Sajnos nincs...

Elnézést, bérletem sincs.

Megkérném, ennek ellenére válogassa meg a szavait. Nem vagyok potyázós típus, de nem tudtam jegyet venni.

Hogy miért szálltam fel? Jöember! Láthatja, itt a karom a gyerek, a másikban a csomagok. S most megkérem lessen ki az ablakon, eleredt az eső. Egyébként nem "szándékoztam" volna buszozni.

Hol lát maga jegyárutó helyet? Ez itt szabadság miatt zárva. Ott a másik szintén bezárt már. A legközelebbi legalább két kilométer.

Mondom, hogy van jegyre pénzem... Nem. Taxira nincs.

Sajnálom, jelenleg pótdíjra sincs. Nézze! Írja meg a csekket és végeztünk egymással. Majd befizetem.

Írataim? Ha minden igaz itt van a váltáskámban... Vegye ki maga! Nem látja, hogy mindkét kezem tele van?

Valahol az első keszben, a zsebkendők mellett lesz.

Hogy használt-e? Nem tudom. Biztos olyan is van. De siessen mert a következőnél leszálnék.

Mi? Hogy most az egyszer? Természetesen. Köszönöm. Legközelebb előbbrelátó leszek. Veszek előre tizet. Remélhetőleg nem változik a díja míg elfogy.

Mégegyszer hálásan köszönöm a megértését.

Viszlát!

B.J.

Tanulmány Nagykanizsáról

Fitka a Nagykanizsáról írt szaktanulmány, ezért ajánljuk az alábbi – a megjelenés év jelzése ellenére nem is olyan régen hozzáférhetővé vált – írást olvasóink figyelmébe.

A Földrajzi Értesítő 1990. 1-4. füzetének 151-173. oldalán jelent meg CSAP6 TAMÁS Nagykanizsa funkcionális morfológiája című dolgozata.

A tanulmány a lakosságnak, a munkahelyeknek a városon belüli elhelyezkedését, őszetételét, szerkezetét vizsgálja.

Összehasonlításokat is tesz, néhány ilyen érdekes mondat a tanulmányból:

„Jelentős, de a város hagyományaihoz, s a hasonló felsőfokú településekhez képest mégis a kívánatosnál alacsonyabb az egyéb ágazatokban foglalkoztatottak aránya (41,0%). Ez Békéscsabán 43,9, Zalaegerszegen 46,1, Sopronban 47,2, Szombathelyen 52,8 és Szolnokon 57,4%(!) Azaz Nagykanizsa kevésbé nevesített igazgatási, kereskedelmi, közlekedési vagy szolgáltató központnak, mint az említett városok bármelyike, jóllehet a felszabadulást megelőzően a város közlekedési és kereskedelmi funkciói által vált ismertté. (1941-ben pl. az aktív keresők 63,5%-a az egyéb ágazatokban dolgozott.)” (154-155. old.)

„Napjainkban a bekövetkező gazdasági fejlődés és struktúraváltás, valamint az urbanizáció magával hozza a területi szektorban foglalkoztatottak számának és arányának gyors növekedését. Így van ez Nagykanizsán is, ahol azonban a tertiér szektorban dolgozók aránya még alig haladja meg az országos átlagot (1980-ban 37,7%) és jelentősen alatta marad a magyar városok átlagának (Budapest nélkül 51,9%).” (159. old.)

A kiadvány megtalálható a Városi Könyvtárban (is).

Monopoly

Híradás KDK programjáról

A Kanizsai Demokrata Kör vendége volt 1992. január 16-án a Parlament Monopoly csoportja. A Zacsek Gyula nevével fémjelzett csoport, a körülbelül 50 főnyi közönség előtt kifejtette álláspontját a piac kialakulásának körülményeiről, a privatizáció kérdéseiről, a vállalatok banki sorban állásának problémáiról. A közgazdászokból, egyetemi

tanárokból, parlamenti képviselőkből álló társaság az est végén a megjelentek kérdéseire válaszolt.

„Ez a Misa...”

...ez a Misa! Ezt tette velünk." A Panoráma egyik decemberi adásában hangzott el ez a keserű kifakadás egy kisnyugdíjas orosz néni szájából. Gorbacsovot és peresztrojkáját okolta a drámaian zuhanó életszínvonalért, elértéktelenedett nyugdíjáért, a „haladás” és kötelező optimizmus 70 esztendeje utáni hirtelen nyomoráért.

Pedig a sorrend fordított: nem a peresztrojka hozta a nyomort, hanem a gazdasági összeomlás hozta, a bár sikertelen, de a piacgazdaság és demokrácia felé tett bizonytalan lépéseket, a szocializmust átmenteni hivatott gorbacsov reformokat.

Ha a kommunista országok gazdasága működött volna, nincs reform. Gorbacsov mert először csődöt jelenteni, az elvtársi demagóg sajtó egyből „ráverte a balhét”, mintha az ő keze nyoma lenne a mai állapot. Az egyszerű, megkeseredett emberek be is dőltek ennek a szövegnek. Idáig. Ezután másik szöveggel csapják be őket. Gorbacsov helyett Jelcint írnak, peresztrojka helyett pedig piacgazdaságot, és készen van az új népbuittás. Fogadni mernék, hogy pár hónap múlva már sok tízmilliós szidják a demokráciájával és a piacgazdaságával együtt, mint a nyomor okozóját. Hiába őszinte ember, népszerűsége zuhanni fog. Ez a logikátlan gondolkodás szocialista vívmány! 70 év alatt csak megghonosodott a marxizmus első klasszikusának azon tétele, hogy az ember agya össze van kötve a gyomrával, és az utóbbi az elsődleges. (Más

fordításokban a „tudat” és a „lét” szavak használatosak általában.) E vívmány eredménye a múltkoritaxis tüntetés Jelcin ellen. Jelcin ellen! Ugye, csodálkozunk, mert az oroszok dolgában okosak tudunk lenni. Van tapasztalatunk hasonlóban, volt miből okulni. Emlékszünk, mikor Szaddam felverte az olaj árát, nálunk ki lett népszerűtlen? Itthon nekünk is megvannak az elvtársi vagy liberális népbuittóink, erőhangú demagógjaink, de most már tapasztalataink is vannak. És persze nálunk is megvan az a néhány ember, aki a csődcsinálók helyett - még mindig igen sokak szemében - „elviszi a balhét”.

Az 1990-es országgyűlési választásnak nagy illúziókkal indultunk. A legbizakodóbbak úgy gondolták, hogy az új vezetők rendeletileg bevezetik a piacgazdaságot, hipp-hopp meglesz az igazságtétel, szintén rendeletileg bevezetik a mindenkire kötelező nyugati életszínvonalat, és ehhez a művelt, gazdag Nyugat majd minden pénzbeli segítséget megad.

Majd elengedik azt a kis 20 milliárd dolláros adósságot, mit kommunista bölcsseink vettek fel és költöttek el, aztán ezen kívül megajándékoznak még egy kis pénzzel, mert bölcs nyugati humanizmusuk nem tudja elnézni, hogy mi rosszból élünk.

A kevésbé bizakodók megelégedtek volna a fele adósságelengedéssel, a fele nyugati életszínvonalal, de ezt szintén hipp-hopp gondolták. A pesszimisták - nem léteztek.

Aztán 1990. nyarán jött az első

kijózanító áremelés.

Megdöbönt mindenki: „hát ezek is? Hát ezért választottuk őket? Hát még mindig szegény az ország? Hát ezek még ahhoz sem értenek, hogy hipp-hopp... - rendeletileg...?”

Pesszimisták nem léteztek, de ellendrukkerek és liberális okosok igen. Ebben a légkörben az ellendrukker elvtársak megtalálták hivatásukat: közölni, hogy ezek az „újak” a szakembereket, igen, a szakembereket, akik a múlt eredményeivel bizonyítottak, elbocsátják, ezért megy most rosszul minden. Megtalálták hangjukat a liberálisok is az előbbiekre alapozva: „ezek az újak szakszerűtlenek, azért nem emelkedik az életszínvonal, mert ezek a mucaiak nem értenek semmihez, nincsenek szakértők, bezzeg, ha mi nyertünk volna: az ész, a szakszerűség, az európaiság...”

Nekünk, egyszerű magyar polgároknak pedig olyan rendellenesen forgott az eszünk, mint ahogy az első nagy elvtársi gondkódó azt rendellenesen előírta. Ez a (Misa) kormány... Hányan bevettük ezt a maszlagot!

Bevettük, hogy már régen lejjebb mentek volna az árak, nyugatibb lenne az életszínvonalunk, ha nem ezek a hozzá nem értő, nyugodt erejű szakszerűtlenek ülnek ott fenn. Nemsokára az oroszok is el fogják hinni ugyanezt, de nem a liberális, hanem az elvtársi ellenzék szájából.

Azóta telt az idő, lájuk, hogy a többi volt szocialista országban sem értenek az újak semmihez, sőt még Németországban sem. Hiszen

mindegyikben esik az életszínvonal, a munkanélküliség nő. Mennyi szakszerűtlen...! Vagy esetleg, talán... csak ennyit lehet a legjobb szakértelemmel is?

Tavaly több nyugati tőke érkezett Magyarországra, mint az összes volt szocialista országba - a volt Szovjetunió országait is beleértve. Idén egyedül a magyar gazdaság fog növekedni, annak ellenére, hogy a magyar államnak vannak az egy főre jutó legnagyobb adósságai. Az idei költségvetésünk az első, amelynek megtámogatásáért nem kellett senkihez könyörögni. A nyugodt erejű szakszerűtlen kormány tagjairól kiderült, hogy több mint a felének a neve a Nyugaton megjelent „Ki kicsoda?” - könyvekben szerepel, mint jeles tudósoké.

Az is kiderült, hogy a művelt Nyugatot cseppet sem érdekli életszínvonalunk, felsőbbsege tudatában tette zsebre a tavalyi 1,7 milliárd! dolláros kamatot, teszi idén és jövőre is. Nyilván kell az ottani életszínvonalhoz. A mienknek is van vonala, lefele görbülő, de ez nekik közömos. Hogy vezetőink egyre körmönfontabb adókkal, dotáció-megvonásokkal kotorásszák ki ehhez fillérjeinket zsebeinkből, nem hatja meg őket.

A szidást pedig, remélhetőleg márcsak rövid ideig, továbbra sem a csődgyártók kapják. Ez a Misa! - De neveléses ez a mondat, ugye?

Miért tudunk okosabbak, tisztánlátók lenni, ha az oroszokról van szó? Miért csak akkor?

Varga Ferenc

Fogadóórak 1992 márciusában

Országgyűlési képviselők
a képviselői irodájában
(Nagykanizsa, Ady u. 1. Tel.: 12-749)

március 6. (péntek) 9-11-ig Tarnóczy Attila,
10-12-ig Rudics Róbert
március 13. (péntek) 9-11-ig Tarnóczy Attila,
10-12-ig Rudics Róbert
március 20. (péntek) 9-11-ig Tarnóczy Attila,
10-12-ig Rudics Róbert
március 27. (péntek) 9-11-ig Tarnóczy Attila,
10-12-ig Rudics Róbert

Önkormányzati képviselők az MDF helyi
szervezetének irodájában
(Nagykanizsa, Ady u. 1. Tel.: 11-546)

március 4. (szerda) 15-17-ig Marton István
március 11. (szerda) 16-18-ig Czupi Gyula
és Kovács János
március 18. (szerda) 16-18-ig Czotterné Ivády
Zsuzsa és Németh László
március 25. (szerda) 16-18-ig Balogh Tibor
és Magyar József

KDK

A Kanizsai Demokrata
Kör meghívására március
20-án 17,00 órakor a
Hevesi Sándor Művelődési
Központban dr. Anrásfalvy
Bertalan Művelődési és
Közoktatási miniszter tart
előadást. „Népi kultúra és
nemzeti művelődés”
címmel.

Menedzserforum

A Nagykanizsáért - Délnyugat Magyarországot Alapítvány
március 13-án 18 órától a Helyőrségi Művelődési Othonban
fogadással összekötött menedzser fórumot és bált szervez.

Az est vendégei: dr. Szabó Iván Ipari és Kereskedelmi
miniszter, dr. Árva László Kisvállalkozás Fejlesztési Hivatal
elnöke, Palotás János a Vállalkozók Országos Szövetségének
elnöke.

A fórumot követő műsorban fellép: Bach Szilvia
humorista, az 1991-es humorfesztivál győztese

Zenét a Vigadó Zenekar szolgáltatja..

Részvételi díj 2.500 Ft.

Jegyek vásárolhatóak a HEMO szervezési csoportjánál.

Tisztelt Közgyűlés, Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Egy héttel ezelőtti megbízásuknak eleget téve áttekintettük a
Polgármesteri Hivatal 1991. évi bérgazdálkodását és megvizsgáltuk az
ezévi - Közgyűlés által már jóváhagyott - béralap tervezetét.

A vizsgálat kezdetén világossá vált, hogy míg az előző évben a hivatal
béralapját (34.722e Ft-ot, 35.143e Ft-t, azaz 421e Ft-os túllépés, ami
az Úttörőház megszűnte miatti többletköltségekkel indokolt) a 2/b-c.
mellékletek nyolc soron víznyolag részletezve mutatták be, addig az idei
költségvetés 2/c. melléklet egy soraként hozta a 47.094e Ft-os béralap
tervezetét, amit a Közgyűlés ma egy hete jóváhagyott.

A PEB elnöke által elküldött éles kirohanás nyilvánvalóan nem
történik meg, ha a közgyűlés előtti pénteken a Pénzügyi Bizottság
kezében lett volna az a táblázat, amit a hivatal a Közgyűlés után két nappal
számunkra biztosított (1.sz. melléklet). Ennek segítségével lehetett csak
ugyanis az előző évi terv- és tényszámokat az idei tervszámokkal
megközelítő pontossággal összehasonlítani. Mint látható, a
főfoglalkozásuk bére az 1991. évi 33.540e Ft-ról a jóváhagyott
bérfejlesztéssel ezévi terv szerint 42.050e Ft-ra nő, amely
25,37%-os bértömegnövekedés! Így a Közgyűlés által elfogadott 47.094e
Ft-os béralap az elmúlt évi 18.700 Ft-os fejenkénti átlag havi bér 23.440
Ft-ra emelését biztosítja!

Megállapítható, hogy a tervkészítés stádiumában elmaradt a béralku,
márpedig a kötelező 10% felett nem lehetett volna elhagyni.

A csillagozott tételekre és a munkavégzésre irányuló egyéb
jogviszony 2.969e Ft-jára - melynek egyébként jogossága érdemben
nem vitatható - teljességgel indokolatlan bérfejlesztést is rátenni,
mintegy egymillió forintot összegben. Ezen kérdéskörben a bizottságot
korábban, felkészültebben és teljesebben kellett volna tájékoztatni. A
legjobban tervezhető tételek egyikeként már decemberben tisztázni
lehetett volna a fejezetet.

Ha más módszerrel, vagyis a Közgyűlés által elfogadott 18,1%-os
bérfejlesztéssel számolunk, akkor 33.540e Ft x 1,181 = 39.611e Ft, + a
munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony 2.969e Ft-os bére, + 1.538e
Ft 7 fő létszámfejlesztése = 44.118e Ft. Ezáltal 2.976e Ft maradna meg a
költségvetés egyéb tételeire.

Nagykanizsa, 1992. február 10.

Minorics Piroska, Marton István

(A beszámolóban hivatkozott 1.sz. melléklet közlésétől helyigénye
miatt eltekintünk.)

A csillagozott tétele a főfoglalkozásuk hét soron részletezett
bérösszetevőiből négyre (pl.céljutalomra, minimumbér elérésére stb.)
vonatkoznak.) (a szerk.)

Az MDF-es önkormányzati képviselők álláspontja

Az 1992. február 3-i közgyűlésen feleslegesen töltöttünk el hosszú időt
politikailag is kényes kérdéssel - a hivatal béralapjáról volt szó - mert kellő
felkészülés esetén a Közgyűlés vezetői és a gazdasági osztály vezetője pontos és
teteles részletezést tudta volna adni ennek a költségvetési tételnek. Az MDF-es
önkormányzati képviselőknél az a véleménye, hogy a polgármestert és az
alpolgármestert politikai felelősség terheli e tekintetben, hiszen a Közgyűlésnek
a választók előtti megítélés forgott kockán. (Jogosan merülhetett fel a világos
magyarázatok hiányában, hogy aránytalanul magas béremelést kívánunk -
előzetes vita nélkül - végrehajtani a közalkalmazotti réteg egy kisebb csoportja
- a közigazgatási dolgozók - javára.)

A költségvetési vitában sokszor hangsúlyozott előzetes tárgyalások során,
melynek mindketten résztvevői, sőt levezetői voltak, módjuk volt a részletekről
tájékozódni. A bérfejlesztési elképzeléseknek amúgy is tőlük kellett elindulnia.

A gazdasági osztály vezetője munkakörében követett el mulasztást, mely
ebben az esetben a közgyűlés pontos, ellentmondásmentes tájékoztatását
jelentette volna. Ezzel éppen ellentétben, többszöri felkérés után sem adott
megnyugtató választ az elhangzó kérdésekre, ezért a Közgyűlésnek
bizalmatlanságát kifejező bizottság kiküldésére kellett vállalkoznia.

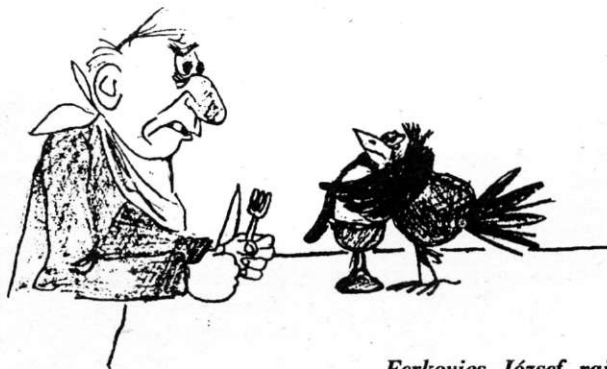
Véleményünk szerint az eset rontotta a Közgyűlés politikai hírnevét,
rontotta a Polgármesteri Hivatal és a Közgyűlés közötti létfontosságú bizalmi
viszonyt.

A Közgyűlés megítélése, a bizalmi viszony a Hivatallal számunkra - MDF
-es önkormányzati képviselők számára - rendkívül fontos, ezért nem tudunk
eltekinteni a felelősök megnevezésétől.

Az állásfoglalást a következő képviselők írták alá:

Takács Zoltán, Czupi Gyula, Kovács János, Németh László, Marton István,
Czotterné Ivády Zsuzsa, Magyar József.

Csatlakozott: Palotás Tibor és Koczfán Ferenc (KDNP)
(Elhangzott az 1992. február 11-i közgyűlésen)

Ferkovics József rajza

Dél-Nyugat

Kiadja a Nagykanizsáért - Délnyugat Magyarországot Alapítvány. A szerkesztőség és az alapítvány címe:
Nagykanizsa, Ady u. 1.

Felölös kiadó: Katona Gyula • Szerkesztő: Czupi Gyula • Tervezőszerkesztők: Major Csaba, Godináné Lukács
Erika, Püspök Mária • Gépi szedés: Szóke Veronika • Nyomdai munkák és számítástechnika: Szociális
Foglalkoztató Nyomdája, Nagykanizsa • HU ISSN 0865 - 6393 • E számból példányok kérhetők az Alapítvány
címen.

A Dél - Nyugat szerkesztőségi órája:

minden hétfőn 16 - 17 óráig.

Cím: Nagykanizsa, Ady u. 1. Tel.: 11 - 546

'92

február